

6. NIEDZIELA WIELKANOCNA – 20 V 2001

Duch Zmartwychwstałego Pana sprawcą mądrości i pokoju

1. Ku uroczystości Zesłania Ducha Świętego

Ostatnie dwie niedziele okresu wielkanocnego uwydatniają nam działanie Ducha Świętego w Kościele i w człowieku. Przypadają zwykle one w drugiej połowie maja, gdy życie w przyrodzie rozkwita, gdy w parafiach odbywają się uroczystości pierwszej Komunii św., gdy biskupi udzielają sakramentu bierzmowania, gdy z seminariów duchownych wyruszają na żniwo Pańskie nowo wyświęceni kapłani.

Gdy patrzemy na świeżą, wiosenną zieleń i piękne kwiaty majowe, gdy doświadczamy jakby eksplozji życia w przyrodzie, Kościół ukazuje nam Ducha Świętego, jako Tego, kto jest duszą naszego życia wewnętrznego, jako Tego, kto w nas rozpala życie Boże, życie Łaski. W dzisiejszą niedzielę jest nam ukazany ten Duch jako Pocieszyciel, jako dawca mądrości, dawca pokoju i odwagi.

2. Duch Święty sprawcą mądrości

W okresie wielkanocnym, gdy podejmujemy w liturgii lekturę Dziejów Apostolskich, ciągle przyglądamy się pierwotnemu, apostołskiemu Kościołowi. W czytanim dziś fragmencie tej Księgi zostało nam przypomniane, że w tymże Kościele pierwotnym nie było tak idealnie. Były różne spory i zatargi. Kiedy takie spory ujawniły się w Antiochii, wówczas wysłano Pawła i Barnabę do Jerozolimy do Apostołów i starszych, by wyjaśnić pewne sprawy związane z zachowywaniem dawnych przepisów prawa żydowskiego. W Liście przesłanym do Antiochii znalazły się znamienne słowa: „Postanowiliśmy bowiem, Duch Święty i my, nie nakładać na was żadnego ciężaru oprócz tego, co konieczne” (Dz 15, 28),

Kościół pierwotny bardzo wierzył w działanie Ducha Świętego. Gdy trzeba było wybrać nowego Apostoła na miejsce Judasza, wtedy modlono się do Ducha Świętego. W wielu innych sytuacjach przywoływano Ducha Świętego. Pamiętano o słowach Jezusa, które znajdują się w dziś czytanim fragmencie Janowej Ewangelii: „A Pocieszyciel, Duch Święty, którego Ojciec pośle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co wam powiedziałem” (J 14, 26).

3. Duch Święty sprawcą pokoju i odwagi

We fragmencie dzisiejszej Ewangelii są też słowa Jezusa: „Pokój zostawiam wam, pokój mój daję wam. Nie tak jak daje świat, Ja wam daję. Niech się nie trwoży serce wasze ani nie lęka” (J 14, 27). Człowiek potrzebuje wewnętrznego pokoju. Taki pokój jest darem Boga. Może więc go dać tylko Bóg. Owszem, o pokoju mówi także świat. Jezus mówi: „Nie tak jak daje świat, Ja wam daję” Taki pokój jest nam udzielany w czasie Mszy św. Płyne on od Chrystusa. O takim pokoju myślał też Jan Paweł II, gdy w r. 1983 rozpoczy-

nał drugą pielgrzymkę do Ojczyzny od słów: „Pokój tobie Ojczyzno, moja, pokój tobie” Było to powiedziane, gdy trwał jeszcze w Polsce stan wojenny, gdy sporo ludzi znajdowało się jeszcze w obozach internowania.

Inny dar Ducha Świętego, o którym jest wzmianka w dzisiejszej Ewangelii, to dar odwagi: „Niech się nie trwoży serce wasze ani nie lęka!” (J 14, 27b). Człowiek Chrystusa odznacza się odwagą. Była ona bardzo widoczna u męczenników. Uczeń Chrystusa nie może być lękliwy. Lęk jest związany z brakiem wystarczającej wiary.

Te wszystkie dary, o których mówimy, są nam udzielane na Eucharystii. Dlatego prosimy o nie, sprawując dziś tę Eucharystię.

ks. Ignacy Dec